

Sygn. akt VI Gz 304/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rząsa (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Frankowska

SO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2013 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: H. C.

przeciwko: (...) SA w W. Oddział (...) S. - M.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 2 września 2013 r., sygn. akt V GC 194/12

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2013r., Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 4 marca 2013r., w przedmiocie przyznania wynagrodzenia biegłemu M. C..

Sąd Okręgowy stwierdził, że Sąd Rejonowy w Krośnie w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia w ogóle nie dokonał analizy opinii sporządzonej przez biegłego pod kątem danych wynikających z karty pracy, w szczególności pod względem nakładu pracy i czasu niezbędnego do jej sporządzenia, a także stopnia skomplikowania przedmiotu opinii i jej zakresu.

Po ponownym rozpoznaniu wniosku biegłego M. C. o przyznanie wynagrodzenia Sąd Rejonowy w Krośnie przyznał temu biegłemu wynagrodzenie za sporządzoną opinię w kwocie 2.035,51 zł.

Sąd Rejonowy ustalił, że biegły do spraw budowlanych M. C. sporządził opinię z dnia 26 stycznia 2013r., a za jej sporządzenie policzył wynagrodzenie w kwocie 2.035,51 zł i na tą kwotę przedstawił rachunek wraz z kartą pracy biegłego. Za wykonaną opinię biegły policzył 1.771,77 zł przy uwzględnieniu 1,7% kwoty bazowej i stawki za godzinę w wysokości 30,03 zł, a także koszty podróży w związku z dokonanymi oględzinami w kwocie 250,74 zł.

Analizując poszczególne pozycje z rachunku biegłego Sąd Rejonowy uznał, że zasadny był czas w wymiarze 10 godzin na analizę akt sprawy, które na etapie sporządzania opinii liczyły 400 kart, zawierały przedstawioną przez strony dokumentację, z którą zapoznanie się było niezbędne do wydania przez biegłego opinii. Sąd Rejonowy uznał również, iż zasadny był czas 19 godzin poświęcony na dokonanie wizji lokalnej i analizę zebranego w jej trakcie materiału. W

tym czasie biegły dokonał szczegółowych oględzin poszczególnych części budynku, ustalił zakres szkód, analizował przyczyny ich powstania, dotychczasowy sposób użytkowania budynku i analizował wykonane dotychczas prace naprawcze w odniesieniu do kosztorysu powykonawczego.

Sąd Rejonowy uwzględnił również podany przez biegłego czas 28 godzin na opracowanie pisemnej opinii oraz 2 godziny na przepisanie i wysłanie opinii. Przyjął, że zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż sporządzenie opinii wymaga niewątpliwie dokonania czynności analitycznych, weryfikacji materiału zebranego w sprawie stąd też czas podany na opracowanie opinii był zasadny.

Uwzględniając czas i nakład pracy biegłego, charakter wydanej opinii Sąd Rejonowy uznał zasadność wystawionego przez biegłego rachunku i na podstawie art. 278 kpc w związku z art. 89 ustawy z 28.07.2005 r., o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, § 1 i 2 ust. 1,2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym z dnia 18.12.1975 r. (DZ.U. Nr 46, poz. 254 z późn. zm.) przyznał żądane przez biegłego wynagrodzenie.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód i zarzucając naruszenie art. 288 kpc , art. 89 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych a także § 1 i 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyznanie biegłemu M. C. wynagrodzenia za sporządzenie opinii w wysokości 545 zł. Ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Powód zarzucił, że bezzasadne było uwzględnienie wynagrodzenia biegłego albowiem biegły rażąco zawyżył ilość godzin pracy poświęconej na wykonanie opinii.

Powód zarzucił, że Sąd Rejonowy nie uzasadnił z jakich przyczyn uwzględnił zastosowanie przez biegłego najwyższego wskaźnika podwyższenia podstawy wyliczenia wynagrodzenia w wysokości 1,7% podczas gdy wskaźnik przewidziany w przepisach waha się od 1,2% do 1,7%. Zdaniem powoda z uwagi na niskie zaangażowanie biegłego powinien być zastosowany minimalny wskaźnik w wysokości 1,2% kwoty bazowej, a ilość godzin przeznaczona na sporządzenie opinii nie powinna przekroczyć 15 godzin i 10 minut pracy, co przy stawce 30,03 zł daje wynagrodzenie w wysokości 545 zł.

W szczególności powód wskazał, że wg niego analiza akt sprawy dla celów wydania opinii nie powinna zająć biegłemu więcej niż 2 – 3 godziny. Większość kart akt sprawy liczącej 400 kart nie dotyczyła kwestii budowlanych stanowiących przedmiot opinii.

Powód wskazał, że wizja lokalna nie trwała dłużej niż 40 minut a analiza zebranego w trakcie oględzin materiału nie wymagała aż tylu godzin pracy. Bezzasadna była również ocena tego czasu pracy poprzez połączenie nakładu pracy związanego z oględzinami i z analizą zebranego w trakcie oględzin materiału. Według strony powodowej opracowanie opinii sprawnemu biegłemu zajmuje nie więcej niż 8-10 godzin. Dlatego też wyliczenie tego czasu przez biegłego na 28 godzin było bezzasadne. Również przepisanie i wysłanie opinii wg powoda nie powinno zająć więcej niż 30 minut podczas gdy biegły policzył 2 godziny.

Powód zarzucił również brak obiektywizmu biegłego przy wykonaniu zlecenia Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odnosząc się do zarzutów zażalenia powoda w przedmiocie wysokości przyznanego biegłemu wynagrodzenia – Sąd Okręgowy uznał je za bezzasadne.

Rozpoznając wniosek biegłego o przyznanie należności Sąd Rejonowy uwzględnił wymagane kwalifikacje biegłego, czas niezbędny do wydania opinii, nakład pracy oraz wysokość wydatków niezbędnych do wykonania czynności.

Zarzuty powoda podniesione w zażaleniu prowadzą się w zasadzie do rażąco – jego zdaniem – zawyżonej ilości godzin pracy poświęconej przez biegłego na wykonanie opinii. Zdaniem powoda czas ten powinien być uwzględniony w zakresie nie większym niż 15 godzin i 10 minut pracy przy zastosowaniu minimalnego wskaźnika w wysokości 1,2 % kwoty bazowej i stawki za godzinę w wysokości 30,03 zł, co dawałoby wynagrodzenie w wysokości 545 zł.

Mając na uwadze powyższe zarzuty należy wskazać, że Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sąd Najwyższego zawarte w postanowieniu z dnia 18 sierpnia 1959 r., I CZ 82/59, OSN z 1961r., Nr 2, poz. 41, które również zostało przytoczone przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu. W postanowieniu tym Sąd Najwyższy przyjął, że ilość czasu, który trzeba poświęcić na określoną czynność w trakcie sporządzania opinii jest zależna od wielu czynników, a wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności; podany zatem w rachunku czas poświęcony na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. Jeżeli więc nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie rachunku biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości poświęconego czasu są tak jaskrawo wygórowane, iż – opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym – można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie poświęcił znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku.

Analizując poszczególne zarzuty powoda dotyczące czasu pracy biegłego należy wskazać, że analiza akt sprawy liczących 400 kart była konieczna w całości chociażby po to aby stwierdzić, które karty dotyczą kwestii budowlanych. Biegły musiał ustalić co jest przedmiotem postępowania i opinii, jakie dokumenty znajdują się w aktach sprawy, i które z nich mają znaczenie dla wydania opinii w sprawie, a zatem musiał zapoznać się z całym aktami sprawy.

Kwestii wizji lokalnej i analizy zebranego w jej trakcie materiału nie można oddzielić. Liczba 19 godzin przeznaczona przez biegłego na te czynności, a to oględziny budynku ustalenie zakresu szkód, analiza przyczyn ich powstania, dotychczasowy sposób użytkowania budynku, ocena wykonanych prac naprawczych a także odniesienie się do twierdzeń powoda zawartych w kosztorysie powykonawczym oraz zasadności wykonanych prac i ich kosztów jest zdaniem Sądu Okręgowego wiarygodna a ilość godzin przyjęta przez biegłego prawidłowa. Również, opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym wiarygodny jest czas pracy przeznaczony przez biegłego na opracowanie pisemnej opinii. Opracowanie opinii to nie tylko jej przepisanie – jak zasadnie wskazuje Sąd Rejonowy ale również weryfikacja materiału zalegającego w aktach w porównaniu z materiałem zebrany w trakcie oględzin.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego zastosowanego przez biegłego wskaźnika podstawy wyliczenia wynagrodzenia w wysokości 1,7% to należy wskazać, że wynika on z przepisu i waha się w granicach 1,2% do 1,7% kwoty bazowej. Należy zauważyć, że biegły nie podwyższył wskaźnika o 50% co przewidziane jest w pkt 3 § 2 rozporządzenia w przypadku złożonego charakteru problemu będącego przedmiotem opinii jeżeli biegły ma dyplom ukończenia studiów wyższych lub dyplom mistrzowski oraz pełni funkcję biegłego sądowego nie krócej niż jedną kadencję lub rzeczoznawcy przez okres co najmniej 5 lat.

Zarzut zastosowania zbyt wysokiego wskaźnika nie zasługuje na uwzględnienie gdyż zastosowany przez biegłego wskaźnik mieści się w widelkach przewidzianych w rozporządzeniu a zakres opinii był szeroki i wymagał zarówno określonej wiedzy technicznej jak i określonego nakładu pracy.

W ocenie Sądu Okręgowego w świetle powyższych rozważań brak jest podstaw do zakwestionowania podanego przez biegłego wymiaru czasu niezbędnego do sporządzenia opinii podanego w karcie pracy.

Dodać należy, że zarzut powoda dotyczący braku obiektywizmu biegłego przy sporządzaniu opinii nie może stanowić podstawy do weryfikacji rachunku biegłego za sporządzoną opinię.

W tym stanie rzeczy zażalenie powoda jako nieuzasadnione należało oddalić na podstawie art. 385 kpc w związku z art., 397 § 2 kpc.